

UL. J. LEA 10
30-048 KRAKÓW
TEL./FAX (012) 632-91-34

**KRAJOWA REPREZENTACJA
SAMORZĄDOWYCH KOLEGIÓW
ODWOŁAWCZYCH**

SKO.KRSKO/51/14/2018

Kraków, dnia 9 lipca 2018 r.

Do druku nr 2661

Szanowny Pan
Adam Podgórski

Kancelaria Sejmu RP
ul. Wicjska 4/6/8
00-902 Warszawa

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 11.07.2018r.

Wielce Szanowny Panie!

W odpowiedzi na Pana pismo znak: GMS-WP-173-184/18 z dnia 26 czerwca 2018 r. (data wpływu do KRSKO: 3 lipca 2018 r.) Zarząd Krajowej Reprezentacji Samorządowych Kolegiów Odwoławczych w załączeniu przedkłada do wiadomości i wykorzystania uwagi do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach (druk nr 2661). Mam nadzieję, że powyższe uwagi przyczynią się do wyeliminowania nieścisłości i wieloznaczności tekstu prawnego i nadania ustawie prawidłowego kształtu.

Bardzo dziękuję za możliwość konsultacji.

Z poważaniem

Otrzymują:

1. Adresat;
2. a/a

PRZEWODNICZĄCA
KRAJOWEJ REPREZENTACJI
Samorządowych Kolegiów Odwoławczych

mgr Krystyna Sienkowska

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych
Autor	Rada Ministrów
DRUK NR	2661

Informacje o zgłaszającym opinię:

Podmiot	Krajowa Reprezentacja Samorządowych Kolegiów Odwoławczych
Adres	ul. Juliusza Lea 10, 30-048 Kraków
e-mail	sko@kolegium.krakow.pl
tel./fax	12 632 91 34

I. Wprowadzenie

Zmiany w ustawie – o odpadach (dalej jako „u.o.o”) oraz niektórych innych ustawach proponowane w w/w projekcie (dalej jako „nowelizacja”) mają na celu uszczelnienie systemu gospodarowania odpadami i wprowadzają skuteczniejsze instrumenty zabezpieczające i eliminujące nieprawidłowości, takie jak: obowiązek posiadania na własność terenu, na którym będą magazynowane albo przetwarzane odpady, wizyjny system kontroli miejsca magazynowania odpadów, określenie warunków przeciwpożarowych i rozszerzenie nadzoru straży pożarnej czy też skrócenie okresu magazynowania odpadów, co ma zapobiec nadużyciom i wyeliminować przypadki działalności prowadzonej w sposób nieprawidłowy i zagrażający bezpieczeństwu.

Założenia, które legły u podstaw proponowanych zmian jak i kierunek w którym proponowane zmiany zmierzają należy zatem ocenić pozytywnie.

Należy również zauważyć dbanie o ciągłość regulacji poprzez pozostawienie jej trzonu i dodanie elementów nowych – gdyż oczywiście regulacja musi sprostać pojawiającym się problemom np. zjawisku pożarów nagromadzonych w nadmiernej ilości odpadów.

Punktem wyjścia do dokonania oceny propozycji ustawodawczych zmian w u.o.o i w innych ustawach przez Samorządowe Kolegia Odwoławcze sprawujące kontrolę instancyjną stanowi kryterium możliwości urzeczywistnienia w działalności orzeczniczej, prawa do

rzetelnej i sprawiedliwej procedury, poprzez ścisłe jej stosowanie w praktyce, w szczególności zaś tych jej regulacji, które określają uprawnienia procesowe uczestników postępowania jak i wprowadzających w życie wymóg zgodności każdego działania z konkretną normą prawną prawa materialnego stanowiącą podstawę prawną rozstrzygnięcia. Nie ulega bowiem wątpliwości, że podstawowym celem tejże kontroli jest eliminowanie z porządku prawnego aktów (zwłaszcza decyzji i postanowień), a także czynności organów administracji publicznej niezgodnych z prawem i dążenie do stanu, który nie będzie z nim pozostawał w sprzeczności.

Stąd też, przy powyższych założeniach, włączając się w dyskusję na temat proponowanych zmian, zasadne jest sformułowanie jedynie pewnych uwag o charakterze porządkującym.

II. Uwagi:

1). W pkt. 2 dokonano nowelizacji art. 32 u.o.o m.in. przez dodanie ust. 1a i 1b i nadano nowe brzmienie ust. 3 tej normy. Ustęp 3 art. 32 daje możliwość wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska określić w drodze postanowienia terminu usunięcia nieprawidłowości, jak i zawieszenie postępowania. To uprawnienie nie odbiega od dotychczasowej regulacji, ale zwrócić należy uwagę na następujące kwestie:

- a) czy postanowienie o wyznaczeniu terminu podlega zaskarżeniu (według k.p.a. nie),
- b). czy zawieszenie postępowania podlega zaskarżeniu, skoro nie jest to zawieszenie postępowania w rozumieniu art. 97 i 98 k.p.a.
- c) czy postanowienie o wyznaczeniu terminu może na wniosek posiadacza odpadów ulec zmianie w zakresie terminu, skoro to na jego wniosek istnieje możliwość wyznaczenia tego terminu.

Zasadnym jest więc doprecyzowanie, że np. do zawieszenia postępowania w rozumieniu art. 32 ustawy o odpadach nie stosuje się art. 97 i dalszych k.p.a., jak również, że postanowienie o wyznaczeniu terminu podlega zmianie w zakresie terminu (lub też nie), przy czym oczywistym jest, że wyznaczony termin nie może przekraczać roku.

2). W pkt. 8 lit. b nowelizacji dodaje się ust. 1a i dalsze art. 46. Norma zawarta w art. 46 ustawy zawiera w istocie swej przesłanki uzasadniające odmowę wydania zezwolenia (ust. 1c, ust. 1d, ust. 1e, ust. 1f), ale w ust. 1a i ust. 1b ustawodawca stwierdza, że „nie wydaje się zezwolenia, gdy....”, przy czym forma rozstrzygnięcia postępowania nie została przez ustawodawcę określona. Zasadnym wydaje się, aby w takim przypadku właściwy organ wydawał decyzję w oparciu o normę zawartą w art. 105 k.p.a. w związku z art. 46 ust. 1a lub

1b ustawy o odpadach w nowelizowanym brzmieniu (tj. o umorzeniu postępowania), aby uniknąć wątpliwości w tym zakresie.

3). W pkt. 10 lit. a nowelizacji nadaje się nowe brzmienie ust. 1 art. 47 ustawy o odpadach. Ustawodawca daje organowi właściwemu możliwość wezwania posiadacza odpadów do zaniechania naruszenia, wyznaczając termin do usunięcia nieprawidłowości. Norma ta nie odbiega w swym brzmieniu w sposób zasadniczy od dotychczasowego brzmienia, ale zasadnym byłoby, aby w wezwaniu wskazano określony rygor, aby posiadacz wiedział jakie będą skutki niedostosowania swego zachowania do wezwania.

4). Uwagi określone w pkt. 2 mają wprost odniesienie do pkt. 10 lit. d. Wystarczy zdanie 2 art. 47 ust. 7 – wszczęte postępowanie umarza się jako bezprzedmiotowe.

5). W pkt. 17 nowelizacji dodano art. 194a i art. 194b przy czym pozostawiono w niezmienionym kształcie art. 202 ustawy o odpadach. Takie rozwiązanie było uzasadnione, bowiem w chwili uchwalania ustawy o odpadach Kodeks postępowania administracyjnego nie zawierał art. 189a i dalszych, a więc rozdziału o administracyjnych karach pieniężnych. Z uwagi na fakt, iż ustawa o odpadach niewątpliwie jest prawem materialnym administracyjnym, co powoduje, że obecne odnoszenie się do norm ustawy – Ordynacja podatkowa powoduje zbędne zakłócenie systemu prawa administracyjnego. Zasadnym wydaje się więc odrębne uregulowanie kar pieniężnych w ustawie o odpadach z jednoczesnym częściowym stosowaniem nie ustawy – Ordynacja podatkowa, lecz nowego rozdziału k.p.a.

6). Uwagi z pkt. 1 częściowo aktualne do art. 9 ust. 2 ustawy nowelizującej – kwestia zawieszenia postępowania do czasu uzupełnienia wniosku.

7). Art. 14 ust. 4 ustawy nowelizującej zawiera stwierdzenie, iż „...pozwolenie na wytwarzanie odpadów w zakresie określenia wymagań dotyczących zbierania lub przetwarzania odpadów wygasa”. W tym przypadku zasadnym, zważywszy na pewność obrotu, byłoby ewentualne odniesienie do art. 162 k.p.a.

8). W art. 14 ust. 8 ustawy nowelizującej stwierdzono, że cyt. „... właściwy organ cofa decyzję, o której mowa w ust. 1”. Cofnięcie decyzji, pomijając kwestię samego sformułowania, winno mieć miejsce w drodze decyzji administracyjnej.

9). W art. 15 ust. 1 ustawy nowelizującej użyto zwrotu „nowy organ” nie wydaje się, aby ustawodawca posługiwał się takim pojęciem w normie ustawowej.